

РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА НОВАТА БЪЛГАРСКА ЛИТЕРАТУРА В РУМЪНИЯ ДО 1944 ГОДИНА

ЗЛАТКА ЮФУ и Д. ЗАВЕРА

«От кое време са започнали българите да се селят в Румъния и от кое време румънският народ е захванал да има солидарност с българите, това е почти неизвестно. Ние видим, че тая солидарност е съществувала още от времето на Асена I и още по-рано...» (Вестник «Свобода», бр. 29, 1.VI.1870. Уводна статия)¹.

«De treisprezece veacuri Romîinii și Bulgarii trăiesc de ambele laturi ale Dunării, trecînd cînd unii, cînd alții apele bătrînului fluviu, totdeauna pentru a se ajuta, nici odată pentru a se combate»². (Ioan Bogdan, *Romîinii și Bulgarii. Raporturile culturale și politice între aceste două popoare*, București, 1895).

Векове наред българи и румъни живеят един до друг и историята е отбелязала добросъседски отношения и братско сътрудничество между тях.

Тази вековна дружба бива само веднаж нарушена, когато, в първата четвърт на нашия век, буржоазните правителства и на двете страни, станали оръдия на чужди интереси и подтиквани от своите завоевателни стремежи, забравили прекрасните моменти на вековно сътрудничество, хвърлят народите ни във война един срещу друг.

Старата искрена дружба обаче намира, идеята за сближение си проправя път. Първи пионери на това сближение са неизвестни тогава

¹ Вестникът е бил издаван от Л. Каравелов в Букурещ. Смята се, че уводните статии в него са писани от Каравелов. Те не носят подпис.

² «От тринадесет века румъни и българи живеят от двете страни на река Дунав, като ту едните, ту другите преминават водите на старата река, винаги, за да си помагат, и нито веднаж, за да воюват».